

พระราชบัญญัติ

การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๘

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน
แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้า
ขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟฟ้าและธุรกิจอื่นเพื่อประโยชน์แก่ รฟม. หรือประชาชน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้า
ขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อใช้ในการลงทุน หรือเพื่อประโยชน์แก่กิจการของ รฟม. โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๑/๑) ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

“(๑๑/๑) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของ รฟม.”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓

“ในการดำเนินกิจการรถไฟฟ้าของ รฟม. และการดำเนินการของ รฟม. ในกรณีที่มีการบริหารจัดการระบบตัวร่วมให้อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการนั้น”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๑๓) ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๓) การกำหนดอัตราค่าโดยสาร ค่าบริการ และค่าธรรมเนียมการใช้ทรัพย์สิน การให้บริการและความสะดวกในกิจการรถไฟฟ้า ตลอดจนวิธีการจัดเก็บค่าโดยสาร ค่าบริการและค่าธรรมเนียมดังกล่าว และกำหนดประเภทบุคคลซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระค่าโดยสาร”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ รายได้ที่ รฟม. ได้รับจากการดำเนินการในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของ รฟม. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และเมื่อได้หักรายจ่ายสำหรับการดำเนินงานทั้งปวง ค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา เงินสำรองตามมาตรา ๑๑ เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสมทบกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่น และเงินลงทุนตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

รายจ่ายสำหรับการดำเนินงานตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงเงินที่ รฟม. จ่ายเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการในกรณีที่มีการบริหารจัดการระบบตัวร่วมในบริการขนส่งสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับกิจการรถไฟฟ้า ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการจ่ายและส่งเงินคืน ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ในกรณีที่รายได้ไม่เพียงพอสำหรับกรณีตามวรรคหนึ่ง นอกจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๑ และ รฟม. ไม่สามารถหาเงินที่อื่นได้ รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ รฟม. เท่าที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของ รฟม.”

มาตรา ๙ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศใด ๆ ที่ออกตามพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศตามพระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อนุทิน ชาญวีรกูล

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับการจัดทำและการให้บริการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงวัตถุประสงค์และอำนาจกระทำการตามวัตถุประสงค์ และการออกข้อบังคับของการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดทำและให้บริการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมให้การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยสามารถใช้จ่ายเงินเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการระบบตัวร่วมได้ อันจะเป็นประโยชน์แก่การพัฒนา ระบบขนส่งมวลชนของประเทศให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการใช้ระบบขนส่งมวลชน และส่งเสริมให้ประชาชนใช้ระบบขนส่งมวลชนมากขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติในภาพรวมในระยะยาว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้